

Poul Schlüter: Jeg skal anbefale at stemme for det forslag til lov om ændring af boligsikringsloven, som er fremsat af boligministeren og imod det forslag vedrørende samme lovgivning, som er fremsat af hr. Helge Nielsen.

Det ændringsforslag, der stillet af hr. Arne Larsen og som i princippet indfører adgang til boligsikring over for enkeltværelser, må jeg anbefale at stemme imod. For det første er det meget uoverskueligt, hvad dette forslags gennemførelse ville føre til af offentlige udgifter, og for det andet er det under alle omstændigheder givet, at det er en ordning, som ville blive meget, meget svær at administrere. Misbrugsmulighederne ville nok på dette felt være langt, langt større, end de er på lejlighedsområdet.

Ib Thyregod: Når vi behandler regeringens forslag vedrørende boligsikringen og socialdemokratiets tilsvarende forslag vedrørende lov om boligsikring, er det naturligt lige at kaste blikket et år tilbage og nævne den lov, som regeringen dengang gennemførte om en ajourføring af boligsikringen. Jeg skal i denne forbindelse nævne, at der her var tale om at lempe skalaen for boligsikringens vedkommende for indkomstgrupper op til 30.000 kr., navnlig for husstande uden børn. Man mildnede de strenge aftrappingsregler, der gjaldt for pensionister, og endelig lod man indkomstgruppen 41.000 kr. til 49.000 kr. indgå i boligsikringen. Der er altså i foråret 1970, for ét år siden, gennemført forhøjelse, forbedring af boligsikringen, og det synes jeg også bør med i billedet, når man skal bedømme det foreliggende forslag, som jo blot går ud på fra regeringens side, at man lader en større part overgå til kommunerne i forhold til tidligere. Ved anden behandling af det forslag, som var til behandling i foråret 1970, stillede socialdemokratiet et ændringsforslag, som gik ud på en pristalsregulering af boligsikringen. Det er det samme forslag, som foreligger i dag, det gælder udelukkende en pristalsregulering af boligsikringen. Til brug for behandling af dette spørgsmål havde vi et notat fra boligministeren, som forelå i boligudvalget, og dette notat gik ud på, at det ikke var rimeligt at foretage en pristalsregulering, bl. a. fordi det ikke ville virke ligeligt på de forskellige beboergrupper. Det

var bl. a. på den baggrund, vi gik imod en sådan pristalsregulering. Jeg kan i øvrigt henvise til mine bemærkninger om dette spørgsmål ved andenbehandlingen i foråret 1970.

Jeg er enig i, at boligsikringen bør udbygges, således som det skete i foråret 1970. Jeg er også enig i, at kommunen skal bære en større andel, således som regeringens forslag udviser. Jeg kan derfor anbefale at stemme for regeringens forslag, medens jeg må anbefale at stemme imod socialdemokratiets forslag, der svarer til det tidligere forkastede ændringsforslag.

Socialistisk folkepartis ændringsforslag vedrørende værelser kan jeg anbefale at stemme imod; jeg henviser til de bemærkninger, der har været fremsat om det, og de store administrative vanskeligheder, der ville blive i forbindelse med gennemførelse af et sådant forslag.

Endvidere vil jeg gerne nævne et enkelt spørgsmål, som også hr. Helge Nielsen var inde på, spørgsmålet om misbrug eller eventuelt misbrug af boligsikringen. Når man gennemfører en boligsikringsordning som en socialt betinget støtteordning, må det være naturligt, at man også ser på de tilfælde, hvor der foreligger misbrug. Det kan være misbrug af forskellig karakter, det kan simpelt hen være indtægterne, der har forandret sig væsentligt i forhold til det indtægtsgrundlag, som danner grundlag for boligsikringen, det kan være ændring i de familiemæssige forhold, og det kan være en række andre forhold. Jeg er af den opfattelse, at sådanne misbrug ikke bør accepteres, og at foranstaltninger herimod bør træffes, men de bør naturligvis ikke vendes særlig imod de enlige mødre, som det har været fremme under debatten i den seneste tid.

Nu er det jo sådan, at det er meget morsomt at tale om at kigge under dynen og den slags ting. Enhver kan sige sig selv, at politiet ikke går ind i soveværelserne og undersøger, hvem der overnatter dér, men det, man gør, er, at man følger en praksis, som man har fulgt i en række år fra justitsministeriets side med hensyn til spørgsmålet om underholdspligt. Dér foreligger jo også den situation ikke sjældent, at der skal betales et underholdsbidrag til en fraskilt ægtefælle, og at den pågældende i virkeligheden bor fast sammen med en anden. Så rej-